

POSUDEK

Mařha, Filip: Systém jedné dominantní (hegemonní) strany v Japonsku od roku 1955. Hradec Králové: Filozofická fakulta (bakalářská práce), 2016. 78s.

Bakalářská práce se zabývá zajímavým a neotřelým tématem, problematikou predominantních politických stran na příkladu Japonska. Problematika pre/dominantních politických stran je dnes velmi oblíbeným tématem nejen v asijském, ale zejména v africkém prostředí. Vysvětlit a zdůvodnit schopnost některých politických stran dlouhodobě udržet pevnou volební podporu a opakovaně získat rozhodující parlamentní většinu vedoucí k vytvoření (obvykle) jednobarevné vlády je zajímavým výzkumným tématem a „trápí“ většinu sartoriovsky založených badatelů, kteří v tom obvykle vidí nějakou „nepříjemnou“ výjimku nahlodávající demokratický koncept (obvyklé) pravidelné politické alternace.

Když jsem se zahloubal do názvu bakalářské práce, domníval jsem se, že výběr tohoto tématu u studenta bakalářského stupně je troufalý a že jeho vedoucí práce byl nezodpovědný, když s tímto tématem souhlasil. Obsah bakalářské práce, která by po zpracování několika drobností mohla být okamžitě předložena jako diplomová práce, mě však příjemně překvapil. Ale po pořádku.

Autor se poměrně velmi dobře zhostil úvodu, ve kterém jasně definoval výzkumné cíle bakalářské práce (prozkoumat a podrobněji objasnit příčiny politické dominance Liberálně demokratické strany, proč byla LDP schopna si udržovat svou převahu v politickém systému Japonska po roce 1955 a jak je možné, že i přes změnu volebních pravidel v roce 1994, je LDP i nadále po většinu času nejsilnějším politickým uskupením stranického spektra), časově práci vymezil a dokonce formuloval i hypotézy. Úvod obsahuje jak popis struktury bakalářské práce, tak metodologii výzkumu a stručný přehled výzkumu dané problematiky (zde by autor mohl trochu detailněji přiblížit některé použité práce věnované stranickému systému Japonska).

Teoreticko-metodologické vymezení bakalářské práce patří asi k nejslabšímu místu této bakalářské práce. Autor sice nabízí základní analýzu stranických systémů, ale u daného tématu jde o zbytečně široké rozkročení a měl svou pozornost především věnovat široké teoretické literatuře věnované predominantním stranickým systémům. Je škoda, že neprovedl důslednější rešerši teoretické literatury věnované této problematice a nepodařilo se mu získat např. práce jako Giliomee – Simkins (2005) *Awkward Embrace: One party domination and democracy* nebo *One-Party Dominance in Africa* (Dorenspleet-Nijzink 2015) či některé práce J. J. Pempela (1990), Spiesse (2009) a některých dalších autorů, ve kterých by se mohl podrobněji seznámit s teoretickým uchopením této problematiky.

Autor definuje celkem čtyři hypotézy, tvrzení, která mají potvrdit hegemonii LDP. Některé z těchto hypotéz by se daly určitě definovat mnohem lépe a výstižněji, přičemž u některých se dá pochybovat, zda byly správně definovány (zejména hypotéza týkající se volebního systému, která takto formulovaná snad není ani hypotézou).

Struktura bakalářské práce je logická a jednotlivé kapitoly na sebe přirozeně navazují a vytváří celistvý obraz daného výzkumu. Úvod i závěr na sebe navazují a splňují všechny formální požadavky. Zatímco první tři kapitoly víceméně vysvětlují základní charakteristiky politického a stranického vývoje, včetně analýzy volebního systému Japonska, čtvrtá kapitola se snaží rozklíčovat hlavní příčiny dominance LDP (ekonomika, volební podpora, volební systém, atd.), přičemž zvláštní velkou pozornost autor věnoval problémům opozice. Z logiky věci bych zodpovězení pracovních hypotéz spíše zařadil do závěru, než do samostatné kapitoly.

Práce se zdroji je nadstandartní, seznam literatury věnované Japonsku je velmi rozsáhlý, podle posuzovatele zde chybí jen některé teoretické práce věnované problematice teoretického zakotvení. Student má schopnost interpretace, analýzy a je schopen vyhmátnout podstatné informace a najít mezi nimi příslušné souvislosti.

Po formální stránce se mi práce zdá být v pořádku, neshledal jsem tam větší gramatické či jiné nesrovnalosti. Autor používá čtivý jazyk, práce je velmi srozumitelná. Snad si mohl odpustit u některých citací uvádění i pěti různých zdrojů, což považuji za naprosto zbytečné až unavující. Autor velmi zodpovědně pracuje i s poznámkovým aparátem a odkazy. Celková úprava bakalářské práce je v pořádku.

Podle mého názoru se autor svého úkolu zhostil s velkým přehledem a znalostí problematiky. Kromě menšího nedostatku v teoreticko-metodologickém zakotvení se mi však zdá, že práce je nadstandardní a více jak naplňuje požadavky na tento typ písemné práce, a proto ji doporučuji k obhajobě. Přečetl jsem si ji s velkou chutí a musím se přiznat, že rozšířila moje (ne) znalosti o japonském stranickém systému.

Doc. PhDr. Vlastimil Fiala, CSc.